

Punga

Ina M.

Subțirică și-nflorată,
La-nceput foarte curată,
O pungă nouă și mândră
Se fălea... nimic s-ascundă
Nu dorea, fiindcă credea
Că-i a ei toată lumea.
Zilele treceau, și-n grabă,
Stăpânu- și vedea de treabă
Și zilnic o folosea,
În ea totul îndesa:
Pâine, roșii și cartofi,
Ba odată și pantofi,
Carne, pătrunjel și lapte,
Ciocolate-odată șapte...
Și plasa de pungă-ncet
Se gândea că nu-i corect
Doar pe ea s-o folosească...
«Chiar așa să-i trebuiască
Celui ce a cumpărat-o
Fiindc-o dată-a admirat-o ? »
Zilele treceau de-a valma
Și ea nici nu și-a dat seama
Că la colț s-a rupt ușor...
Zilnic pungii-i era dor
De vremurile când, nouă,
Nu-i păsa c-afară plouă,
Fiindcă tot mai des simțea
Cum ploaia o subția.
Sărăcuța...într-o zi
Plină era... se trezi
Că o toartă se lungește
Și-ntr-o clipă îi plesnește
Lipitura din născare :
'Unde ești tu Doamne, oare ? '
În acea zi cu durere,
Ruptă și fără-a ei vrere,
Se trezi în coș, gunoi,
Lângă bietul usturoi
Dezmembrat, fără căței...
"Doamne, moartea mea o vrei?"
La containerul deschis
Ajunse punga ca-n vis
Și un vânt de toamnă, rece,

Ajută punga să plece
Mai în zbor, mai pe târâș
Până sub un lăstăriș
Unde un pisor pribeag
Își vedea de somnu-i drag.
« Aaa, ce bine c-ai ajuns
Lângă mine, care-ascuns
De copii și câinii răi,
Mă feresc să iau bățai!
Vine iarna, lângă tine
O să-mi fie foarte bine,
O să stăm ascunși, zăpada
Nu-mi va acoperi coada
Și strânși unul lângă altul
Vom gândi că Prea-Înaltul
Ne va ajuta a trece
Peste iarna albă, rece.”
Atunci înțelese punga
Că în van nu îi fi ruga
Și-i promise lui Pisor
Că vor trece iarna-n doi
Și viața ei toată,-ntreagă,
I-o va povesti... de dragă.
Morala ți-o spun în pripă,
Fii atent în astă clipă :
Viața ta are un scop,
Ți-o trăiește fără strop
De regrete sau tristețe,
Viața este frumusețe
Și ea-ți este dăruită
Pentru-a fi cu drag trăită!